

LÚČANSKÝ OBČASNÍK

Kultúrno-športový časopis obce Lúčky Ročník VIII.

Jún 2008

Environmentálny projekt "Škôlka v škôlke"

Aj samotný emblém našej Materskej školy v Lúčkach (deti, prameň, vrcholy Choča, strom) poukazuje na to, ako úzko sme späť s prírodou, ktorá obklopuje našu obec a materskú školu. Deti už od útleho veku učíme prírodu poznávať, obdivovať a staráť sa o ňu. Snažíme sa o to pomocou rôznych aktivít, hier, piesní a tancov.

Minulý rok v októbri vyhlásilo Ministerstvo životného prostredia a Slovenská agentúra životného prostredia celoslovenskú súťaž o najlepší environmentálny projekt. Na podnet mamičky jedného dieťaťa (Ing. Petry Mihokovej) sme sa do súťaže zapojili aj my. Ing. Mihoková vypracovala projekt s názvom "Škôlka v škôlke", ktorý v kategórii materských škôl v rámci Slovenska získal prvé miesto, čo nás veľmi potešilo a zároveň motivovalo do ďalšej práce.

Zámer projektu:

- rozvíjať v deťoch environmentálne cítenie
- podpora environmentálnej výchovy a zodpovednosti za svoje správanie voči prírode.

Hlavný cieľ projektu:

- cez zmyslové vnímanie a praktické ukážky v prírode naučiť deti, aký

veľký význam má STROM v ich živote.

Projekt obsahuje rôzne druhy aktivít. Jedny sú bežne zahrnuté vo výtvarnej, dramatickej či hudobnej zložke výchovy a sú prevádzkované počas celého školského roku, iné sú špeciálne zamerané na tému projektu - STROM - v podobe besedy s odborníkmi, premietania diapositívov, návštevy fotografickej výstavy, exkurzie v lesnej škôlke,

karnevalu na tému "Kto žije v lese" a mnohé iné. Na konci školského roku chceme spolu s rodičmi detí vysadiť sadenie malých stromčekov na rúbaniská v našej doline. Projekt ukončíme malou výstavou výtvarných prác detí a kultúrnym programom v rámci Dolnoliptovských folklórnych slávností pod Chočom.

Celý projekt si môžete prečítať na www.sazp.sk v časti PROENVIRO.

Margita Sekanová

Ako a kto plodivost' lúčanskej vody našiel

Povest o Lúčkach

Bol raz kedysi valach a ten mal suku. Urastená bola, srditá, k ovciam bedlivá, na zver strežlivá. Bál sa jej každý zlodej, ale mladé nie a nie vrhnúť. Raz pri špirituse si ho vzali na paškál a začali sa

mu smiať: „Taký chlap a jeho suka mladých nemá a mať nebude, lebo on ani chlapom nie je.“ Valach v jede, pomátený rozum pálenkou, hodil dobrú, ale neplodnú suku do horúceho prameňa,

aby tam skazu vzala. Po vytriezvení začal svoju sučku oplakávať. A zrazu voľačo šteká vonku. Bola to ona. Po čase mu začala sučka kotiť a mala toľko mladých, že nevedel, čo s nimi. Začalo

panstvo vodu skúšať aj na ženách bezdetných a hľa, stal sa zázrak, ženy začali byť plodné. Tak vznikli kúpele Lúčky.

Prevzaté z knihy: Z liptovskej truhlice

Lúčanská Matrika od 1.1. do 20.5.2008

Sobáše:

Vladimír Čestický - Mária Oravcová - Čierníková,
Stanislav Horváth - Mária Močáryová,
Vladimír Holík - Ľubica Kosturíková

Narodenie:

Alexander Horváth
Sebastian Buliak
Lea Zacharová
Alexander Čapko
Paulína Turčoková

Úmrtia:

Mária Melková
Milan Beháň
Irena Michálková
Augustín Buzák
Vladimír Mrva

DHZ Lúčky

Našu prezentáciu a prácu od vyhodnocovacieho obdobia v posledných vydaných lúčanských novinách začneme otázkou: „Čo ste hasiči, čo ste robili?“

Začiatok roku sme otvorili výročnou schôdzou na obecnom úrade. Na schôdzi sa zúčastnilo 12 z 13 členov DHZ Lúčky a dvaja hostia - Ondrej Glemba z DPO v Liptovských Sliačoch a Anton Druska, starosta Lúčok. Určili sme si priority, podľa ktorých sa schôdza niesla. Schválili sme doterajší výbor na rok 2008 v pôvodnom zložení: veliteľ - J. Druska, predseda - B. Hrbček, podpredseda - M. Mišík, tajomník - M. Vrzgula, pokladník - B. Bobček, referent - J. Kosturík.

Plán práce na prvý polrok 2008: zvolať dve výborové a dve členské schôdze. Od pána starostu sme si vypočuli a vzali na vedomie rozpočet DHZ Lúčky na rok 2008.

Nemôžem nepochváliť 4 ks kompletých požiarových zásahových výstrojov, ktoré nám tento rok zakúpil OcU. V pláne máme ešte doplnenie výzbroje o potrebný materiál.

Ako viete, v našej obci sa vykonávala kontrola komínov na základe zákona, ktorý ste dostali pri podpise kontroly. Vcelku môžeme kontrolu vyhodnotiť ako uspokojivú, až na pár komínov, z ktorých by sa niektoré mohli zaradiť medzi divy sveta, lebo odporuju nielen norme o komínoch, ale i fyzikálnym zákonom o statike. Aj prostredníctvom týchto novín by sme vás ešte chceli upozorniť na ich nápravu, aby ste neutrpeli žiadnu ujmu na svojom majetku.

Ďalšou prioritou roku 2008 je zorganizovanie Dňa hasičov. Dúfame, že na druhý pokus sa táto akcia podarí. Samozrejme, budeme sa zúčastňovať na súťažiach a previerkach, kde sa budeme snažiť čo najdôstojnejšie reprezentovať našu obec. Ďalej sa nám dostáva do uší záujem mladých zapojiť sa medzi členov DHZ Lúčky, čo nás veľmi teší. Už teraz môžu rátať s podporou všetkých terajších členov, pretože rozširovanie členskej základne taktiež patrí medzi naše priority.

No a na záver: Oheň len v krbe, šporáku, fajke a na opekačkách. Nech nové obleky preventívne raz za čas oprášime, a ako po ostrom zásahu na žinke osušíme.

Branislav Hrbček

Fašiangy v MŠ

Ked' sa v škôlke dievčatá dozvedeli dátum karnevalu,

hned' svojím mamkám takto riekl:

„Niečo pekné, niečo milé na slávnostné tieto chvíle chcela by som mať a na karnevale princeznou sa stať.“

Ani chlapci nelenili a už sa o ničom inom, ani nebašili: „Správny kostým by som chcel mať, Spidermanovi sa podobať, alebo byť ako pirát, vojak, kráľ, aby som v každej bitke obstál.“

A potom prišiel ten deň - 29. január 2008. Deti sa od samého rána, ani nezastavili. Maľovali masky, vystrihovali ozdoby, pripravovali triedu, chystali ovocné misy, obliekali sa do svojich kostýmov. Keď prišla teta Andrejka Zacharová a paní učiteľka Monika Švárná už išlo do tuhého. Prvá si povykladala na stolík svoje hrebene, kefy, kulmy, laky a pustila sa do práce. Dievčatá ani nedýchali. Učesy mali od výmyslu sveta, skrátka parádnice. Druhá zasa pripravila rôzne farbičky na tvár, aby sa každý perfektnou maskou stal. A maškarný ples sa mohol začať: „Dnes je v triede zábava, muzika nám vyhľadáva. Máme masky máme bál, máme super karneval!“

Aj tento karneval bol plný smiechu, sladkostí, tanca, súťaží a detskej radosti. Tešíme sa na ďalší....

Alena Zacharová

Rodičovský ples

Citát: „Najkrajšie u človeka je život.

*Človek ho dostáva len raz,
a preto ho treba prežiť tak,
aby Ti nebolo smutno
za daromne prežitými rokmi!*

Tento rok (26.1.2008) to bol už XII. ročník Rodičovského plesu. Z môjho pohľadu dopadol tohtoročný ples veľmi dobre. Z roka na rok sa zvyšuje jeho štandard.

Túto plesovú sezónu si mohli prísť na svoje hlavne dámy. Módny diktát z Barcelony a Paríža znies: „Ziadte sa do farieb ametystu, rubína, topásu a jagavých briliantov.“ V kurze bol najmä žltý topás, červený rubín, fialový ametyst, tyrkys a zelený smaragd. Niektoré dámy sa držali módneho kurzu a určite si prišli na svoje. Vyzerali skvostne. A aby sme nezabudli na páнов aj tí sa skutočne vyšvihli. Všade sa v záplave svetiel a nádhernej výzdoby pohybovali pekne oblečené páry. Bolo cítiiť príjemnú atmosféru a všetci zabudli na svoje problémy. Verím tomu, že si všetci prítomní užívali plesovú atmosféru, ktorá tam vládla počas celého večera.

Zábava vyvrcholila polnočnou tombolou s rôznymi peknými cenami. Ale tým sa nič neskončilo, pretože sa pokračovalo až do skôršieho rána. Až kým všetkých nepremohla únavu. Pomaly nastal čas rozlúčky.

Na záver môžem skonštatovať, že všetko dopadlo veľmi dobre a už teraz sa teším na ďalší ročník.

Chceme sa podakovať všetkým sponzorom, ktorí prispeli cenami do tomboly.

Miroslava Bobková

Maškarný ples

Dňa 2. februára 2008 sa konal Maškarný ples pre deti. Aj tento rok sme sa tešili veľkej účasti tých najkrajších masiek. Bola to show rôznych tvarov a farieb. Deti boli veselé a plné očakávania, ktorá maska bude vyhodnotená ako najoriginálnejšia. Na Maškarnom plese sa zúčastnil aj učiteľský zbor, ktorý ohodnotil najzaujímavejšie masky a odovzdal im pekné ceny. O 21. hodine začal VIII. ročník Maškarného plesu pre dospeľých, ktorí aj tento rok naplno využili svoju fantáziu a nehanbili sa ukázať, že v nich drieme „malý šibal“ z detských čias.

Veľkonočné trhy

Tak ako pred Vianocami, aj na Veľkú noc žiaci a pedagógovia našej základnej školy usporiadali milú akciu – VEĽKONOČNÉ TRHY. Na predaj boli originálne výrobky detí, ktorími si mohli kupujúci vyzdobiť svoje príbytky a aj takto sa pripraviť na príchod sviatkov. Najväčšou odmenou pre všetky deti bolo hlavne to, že výrobky sa páčili a ľudia si ich kupovali. No ani tentoraz sme sa nevyhli sklamaniu. Nevieme, či to bolo počasí, ktoré v ten deň bolo naozaj nepriaznivé alebo zaneprázdenosťou občanov, ale opäť nás prekvapila veľmi nízka účasť. Preto patrí veľká vdaka všetkým rodičom, občanom obce a kúpeľným hostom, ktorí prejavili záujem o prácu našich detí. Nie peniaze, ktorími ste našu školu podporili, ale váš záujem je pre nás najväčšou odmenou. V dnešnej dobe, keď deti preferujú úplne iný druh zábavy je potrebné podporovať každú podobnú akciu, vďaka ktorej zistíte, aké výnimočné a šikovné ratolesti máte doma. Mgr. Marianna Bučová

Jeden zaujímavý deň škôlkára

Dňa 8. apríla 2008 sme na autobuse s ujom Jankom Haličkom navštívili mesto Ružomberok. Prečo sme tam išli? Navštívili sme Liptovské múzeum v ktorom sa konal Medzinárodný salón ekologickej fotografie s názvom STROM. (je to jedna z úloh, ktorú plníme v rámci projektu „Škôlka pre škôlku“, o ktorom sa môžete dozvedieť viac na internetovej stránke obce) Videli sme strom z rôznych pohľadov na všetkých kontinentoch. V tvorivých dielňach, ktoré nám pripravila teta Ľubka Drusková sme sa naučili strom vyrobiť z papiera a okrem toho sme sa dozvedeli zaujímavosti o lesných zvieratách. A to nebolo všetko. Naše kroky smerovali aj do galérie Ľudovíta Fullu. Prezreli sme si diela veľkého umelca. Najviac sa nám páčili farby, ktorými hýrili všetky obrazy. Po takejto duchovnej potrave nám vytrávilo. S chuťou sme zjedli olovrant a krátko sa zahrali v parku. Potom nás čakal už len návrat domov.

Alena Zacharová

Slávici na Lúčkach

Dňa 13. apríla sa Lúčkami ozýval spev slávikov. Všetci zšli vo veľkej sále obecného úradu. Neboli to však sláviki zo zvieracej ríše, ale z našej základnej školy. Prišli si medzi sebou zasúťažiť, ktorý bude spievať najkrajšie. Školského kola 18. ročníka celoslovenskej súťaže ľudových piesní Slávik Slovenska 2008 sa zúčastnilo 13 spevákov. Súťažili v dvoch kategóriách: I. kategória: žiaci 1. – 3. ročníka, II. kategória: žiaci 4. – 6. ročníka. Súťaž obohatili svojím prednesom aj víťazi školského kola Hviezdoslavovho Kubína Dajanka Dobríková a Mirko Salva, ktorí prítomných ohúrili svojim výkonom.

O víťazoch jednotlivých kategórií rozhodovala trojčlená porota v zložení: Róbert Buzák, bývalý člen folklórnej skupiny Lúčan, Martina Hajasová, bývalá členka folklórneho súboru Liptov a Mgr. Bibiana Kľačková, učiteľka spevu na SZUŠ v Ružomberku.

Porota rozhodla o nasledujúcich víťazoch:

I. kategória: 1. miesto: Mária Hanková - 3. ročník, 2. miesto: Veronika Matulová - 2. ročník, 3. miesto: Nikola Vrzgulová - 2. ročník,

II. kategória: 1. miesto: Martina Salvová - 4. ročník, 2. miesto: Juliana Griešová - 6. ročník, 3. miesto: Matej Vrzgula - 4. ročník.

Najkrajšie spievajúci slávici – Mária Hanková a Martina Salvová – nás reprezentovali na okresnom kole v Ružomberku, ktoré sa uskutočnilo 2. mája 2008.

Chcela by som, týmto spôsobom podakovať všetkým, ktorí prišli našich slávikov podporiť potleskom a bolo ich neúrekom. Mamy, staré mamy, známi, ale aj pacientky z kúpeľov... Všetci tlieskali a možno si aj oni aspoň potichučky zaspievali. Súťažiaci sa ešte pred vyhlásením výsledkov občerstvili džúsom a sladkostou, ktorú im pripravil Obecný úrad.

Na záver by som chcela ešte raz podakovať všetkým spevákom, porote, divákom, ale aj spoluorganizátorom, ktorí pomáhali pri ozvučovaní a sprievodnom slove. Veľká VĎAKA!

Mgr. Marcela Zacharová

Program rozvoja obce

Poslanci obecného zastupiteľstva na svojom prvom tohtočnom zasadnutí dňa 8. februára 2008 schválili „Plán hospodárskeho a sociálneho rozvoja Obce Lúčky na obdobie rokov 2008 – 2013“. Na tomto zasadnutí zástupca starostu oboznámil poslancov OZ aj s výsledkami dotazníka, ktorý bol začiatkom roka daný do všetkých domácností, a v ktorom občania mali možnosť vyjadriť sa, čo v obci chýba a čo by bolo potrebné pre zlepšenie a skvalitnenie života a životného prostredia z pohľadu občana v obci urobiť.

Na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 13. marca 2008 poslanci na základe prehodnotenia Plánu hospodárskeho a sociálneho rozvoja a výsledkov dotazníkovej akcie určili a schválili priority pre rok 2008, ktorými sú:

- výmena okien v ZŠ a MŠ, zateplenie ZŠ
- osvetlenie Láncovie Španie + cesta
- vodopád – spevnenie brehu zo skál, osvetlenie
- čistiareň odpadových vôd – nové česlá
- autobusové zastávky
- dopravné označenie v obci
- verejné osvetlenie
- chodník pri hlavnej ceste
- cesta ku kostolu, fare a vodopádu
- ulica Trstná – nový koberec

Nie je toho málo. Momentálne sa vykonávajú práce na zateplení ZŠ. Následne by sa mali započať práce na rekonštrukcii už jestvujúceho chodníka od predajne dolná Jednota po p.zitú Pažítkovú, ktorý by mal pokračovať smerom popri MŠ až po zdravotné stredisko a v opačnom smere cez stred obce až ku schodom pri vodopáde, čím sa zvýší bezpečnosť chodcov v obci.

V zlom technickom stave je miestna komunikácia na ulici Trstná, ktorá si vyžaduje položenie nového asfaltového koberca. Preto v tejto súvislosti vyzývame a upozorňujeme všetkých občanov bývajúcich na ulici Trstná, aby všetky plánované prípojky (plyn, voda, kanalizácia, elektrika a pod.) a iné práce, ktoré svojim spôsobom narušia povrch miestnej komunikácie, vykonali podľa možnosti čím skôr, a to ešte pred položením nového asfaltového koberca. Po položení nového koberca nebudú prekopy komunikácie povolené, s výnimkou havarijných a mimoriadnych udalostí.

Pre rok 2008 bola plánovaná oprava a položanie nového asfaltového koberca aj na ulici Americká. Táto investičná akcia sa však pre havarijný technický stav vodovodného rádu na tejto ulici presúva na niektorý z ďalších rokov volebného obdobia. Oprava povrchu tejto miestnej komunikácie sa bude preto realizovať až po výmene potrubia vodovodného rádu, ktorú bude vykonávať Ružomberská vodárenská spoločnosť.

V predchádzajúcim teste tohto článku sme Vám v krátkosti predstrelí akcie, ktorými chce obec prostredníctvom vašich zástupcov, ktorým ste vo voľbách dali svoju dôveru, skvalitniť, „zlepšiť“, skultúrniť a spríjemniť životné prostredie našej obce. Akou mierou však k naplneniu tohto cieľa prispievame my – občania? Nie sme mnohokrát k nášmu okoliu ľahostajní?

Ved' sa len pozrime okolo seba. Obec ja členom združenia obcí separovaného zberu, ktorého cieľom a snahou je spoločnými silami prekonať problémy v riešení vzniku a nakladaní so vzniknutým odpadom v obciach. Každý pôvodca odpadu, tak občan, ako i právnická osoba je povinný zapojiť sa do systému zberu odpadu, ktorý stanoví obec. Obec je na druhej strane povinná zabezpečiť zberné nádoby zodpovedajúce zavedenému systému zberu. V obci sú rozmiestnené kontajnery na separovaný odpad. Využívame ich alebo do nich nehádzeme aj to, čo tam nepatrí? Pri cintoríne sú umiestnené dva kontajnery na odpad z hrobov našich blízkych zosnulých. Čo v týchto kontajneroch nájdeme? Matrace, pokazené chladničky, kočíky, bicykle, sedačky z áut, okenné rámy so sklom a mnoho ďalšieho, čo tam nemá čo hľadať. Žlté kontajnery slúžia na zber plastov, ako sú polyetylénové fľaše bez uzáverov a podobné mäkké plasty. Okrem tohto odpadu sa však v kontajneroch nájdú aj časti porazených a uhynutých domácich zvierat, papierové kartóny, polystyrén, tvrdé plasty ako vedrá a prepravky, plastové časti práčok, obuv, igelit a ďalší odpad, ktorý do určenej komodity tohto odpadu nepatrí. Alebo sa pozrime na brehy nášho vodného toku, vrátane okolia nášho skvostu – vodopádu, čo všetko nájdeme tam. Však ma nikto nevidí. Netrápi ma potom svedomie, nevidím len druhého a nekritizujem len obec, že nevie zabezpečiť poriadok? Zamyslime sa každý nad svojim konaním.

Obec sa naďalej snaží občanom vytvárať podmienky ne triedenie separovaného odpadu, a to zabezpečením ďalších kontajnerov na separovaný odpad, ktoré budú postupne rozmiestňované po obci, ako aj ďalšími možnosťami likvidácie a uskladnenia odpadu, ako sú televízory, rádiá, počítače, monitory, práčky, akumulátory, svietidlá a ďalší nebezpečný odpad. V areáli drobných prevádzok v Mockove je zriadený zberný dvor, kde je možnosť tento nebezpečný odpad vyviest a tam ho bezplatne uskladniť. Rovnako je možné v Mockove uskladniť aj železný šrot. Čo sa týka tuhého komunálneho odpadu (ďalej len „TKO“) väčších rozmerov, ktoré sa nevnestia do smetných nádob, ako sú napríklad už spomínané matrace, tieto je potrebné vyložiť pred domy k smetným nádobám na TKO a zamestnanci vykonávajúci zber ich zoberú pri pravidelných vývozoch. Podobne je to aj so starým šatstvom, toto je potrebné dať do vreca a bude vyvodené spolu s TKO.

Pri tejto príležitosti upozorňujeme občanov, že obec už nebude vykonávať zber a odvoz plastov po domácnostiah, ako to bolo zaužívané doteraz. Od septembra tohto roku budú žiaci ZŠ zbierať tetrapaky, t.j. obaly z mlieka, džúsov a pod.

Ako je už vyššie uvedené, je viac možností, ktoré obec poskytuje, ako sa zbaviť odpadu a starých vecí, ktoré už nepotrebuje. Je preto len na nás – občanoch, či budeme mať snahu využiť niektorú s ponúkaných alternatív zberu a likvidácie odpadu, za čo nám bude povdačné naše okolie, príroda a aj obec

nebude musieť za uskladnenie a likvidáciu odpadu na skládku platiť pomerne vysoké poplatky, ktoré sa na koniec premietnu aj do samotnej výšky poplatku, ktorý platíme my občania.

A úplne na záver. Naša obec je kúpeľné miesto. Kaž-

doročne ju navštívi niekoľko tisíc domácich aj zahraničných hostí, ktorí tu obdivujú krásu prostredia, nami ani nevnímanú, preto popri aktivitách obce prispejme aj my, jej občania, k udržaniu a skvalitňovaniu toho, čo tu máme, aby to bolo na našu pochvalu a nie na hanbu.

Ján Melko

Problémy s káblovou televíziou

Poslanci obecného zastupiteľstva viackrát na svojich zasadnutiach prerokovávali pripomienky a sťažnosti obyvateľov – užívateľov káblovej televízie, ktorú v obci prevádzkuje p. Kamenský. Káblová televízia je často poruchová, niektoré televízne stanice sú nefunkčné a tak služba poskytovaná zo strany prevádzkovateľa nezodpovedá podmienkam zmluvy, ktorú prevádzkovateľ s užívateľmi uzavrel. Ani na viaceré napomenutia prevádzkovateľa užívateľmi nedošlo k náprave. Obecné zastupiteľstvo sa uznieslo, že určení poslanci osobne navštívia prevádzkovateľa p. Kamenského a budú mu tlmočiť pripomienky a sťažnosti užívateľov. Ani po dvoch osobných návštevách starostu aj poslancov sa nepodarilo s p. Kamenským skontaktovať. Keďže nere-

aguje ani na telefonáty, starosta obce mu posal požávanú na zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktorú osobne prevzal, na zasadnutie však neprišiel a ani sa neospravedlnil. Nakoľko prevádzkovateľ televízie p. Kamenský sa vyhýba osobnému stretnutiu s užívateľmi, poslancami ako aj so starostom obce, obecné zastupiteľstvo navrhuje písomne upozorniť p. Kamenského na zjednanie nápravy mimosúdnou cestou a ak sa aj tento pokus minie účinku, potom podať na súd žalobu, a tak sa domáhať svojich práv vyplývajúcich zo zmluvy uzavretej medzi užívateľmi a prevádzkovateľom. Za týmto účelom starosta obce zvolá na obecný úrad spoločné stretnutie užívateľov.

Ján Melko

Životopisy lúčanských kňazov

vdp. Kornel Brtko

Narodil sa 22. mája 1915 v Likavke. Ľudovú školu navštevoval v Likavke a v Ružomberku od roku 1921 do roku 1926. V roku 1923 nastúpil na Gymnázium v Ružomberku, ktoré ukončil maturitou v roku 1934. Po ukončení gymnázia sa prihlásil na teologické štúdium do Spišskej Kapituly, kde ho v roku 1934 prijali. 29. júna 1939 ho spišský diecézny biskup Ján Vojtaššák vysvätil na kňaza.

Jeho prvé kaplánske miesto bol Hruštín. Tu pôsobil do 30. júna 1940. 1. júla 1940 nastúpil na vojenskú službu do Zvolena. Tu strávil dva mesiace. Po ukončení vojenského výcviku nastúpil ako kaplán do Tvrdošína, odkiaľ bol 20. marca 1943 menovaný za vojenského duchovného s hodnosťou poručík. Nastúpil do Bratislavu. Po roku sa vrátil späť do Spišskej diecézy a opäť zaujal miesto kaplána v Tvrdošíne. 25. marca 1946 sa stal správcom farnosti Tvrdošína. 11. januára 1947 bol preložený za administrátora do Oravského Veselého. Odtiaľ bol preložený do lúčanskej farnosti 23. novembra 1958, kde pôsobil do 22. novembra 1988, t.j. tridsať rokov. Z Lúčok odišiel do svojej rodnej obce Likavka na zaslúžený odpočinok.

Dňa 13. októbra 2002, pri príležitosti posvätenia obecných symbolov, bolo vdp. Kornelovi Brtkovi udelené čestné občianstvo. Vo veľkej sále obecného úradu sa konalo slávnostné zasadnutie obecného zastupiteľstva. Udelením čestného občianstva boli aspoň čiastočne ocenené zásluhy počas jeho pôsobenia vo farnosti Lúčky.

Zomrel 14. mája 2003 v 88. roku života a 64. roku kňazstva. Pohrebnú svätú omšu slúžil Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup. Pochovaný je v Likavke.

Už pred preložením do farnosti Lúčky bol vdp. Kornel Brtko sledovaný štátou bezpečnosťou. Svedčí o tom zápis cirkevného tajomníka: „V spojitosi s protištátnou skupinou bolo nutné a žiaduce niektorých duchovných premiestniť, aby sa ďalšiemu pokračovaniu tejto trestnej činnosti zamedzilo. Preto po dohode s politickými činitelmi kraja boli navrhnutí na preloženie: farár Brtko, Oravské Veselé, farár Duraj, Krušetnica, farár Šmyhel z Novote a farár Šimičák z Kubína.“

Začiatky pôsobenia v novej farnosti Lúčky neboli pre neho ľahké. Veľmi ľažko sa vzíval do nového prostredia. Sám o tom píše: „Vo Veselom som postavil novú faru a tu kancelária a jedna izbička. To by nebolo najhoršie, ale ľudia ma prijali s nedôverou. Na každom kroku ma špehovali, a preto som sa zle cítil.“ Po čase si však nový kňaz získal srdcia svojich veriacich. Svojim prístupom a spôsobom života prekvapil i svojich neprajníkov. Vdp. Kornel Brtko bol aktívny v rôznych sférach. Jeho veľkou záľubou bolo režírovanie mnohých divadelných hier. Za jeho režisérske schopnosti ho Matica slovenská v Martine vyznamenala ako najlepšieho režiséra. Vo svojej knihe o divadle napísal: „Nemôžem obísť mlčaním moju veľkú lásku. Bolo to divadlo. Už ako chlapec som obchendoval okolo divadla. Keď som sa rozhodoval o vstupe do seminára, Mikuláš Fitt ma upokojil, že aj v seminári hrávajú divadlo. A vtedy, veru hrali, za nás už nie. Čadostí Vianoc sme prežívali už len pri praeferanci. Rád si spomínam na Gogolovho revízora, ktorého sme sedemkrát opakovali len v Lúčkach a na Barčov Mastný hrniec. Ako dôchodca, pri príležitosti výročia narodenia nášho národného dejateľa, kňaza Jozefa Kačku, ktorý bol v Košiciach roku 1915 odšúdený na pätnásť rokov nepodmienečne pre spovedné tajomstvo, nacvičili sme Obetu spovedného tajomstva.“

Ďalšou záľubou lúčanského farára bol šport. Práve cez šport dokázal združiť a vychovávať mnohých farníkov. Sám založil mnohé krúžky a oddiely, v ktorých bol členom: volejbal, futbal, stolný tenis, kolky, lyžovanie, šachy a mnohé iné. Aj prostredníctvom športu vedel priblížiť ľudom Boha. Medzi iným trénoval družstvo dievčat vo volejbale. Pred nedelňím zápasom najprv zobrajal dievčatá na sv. omšu, až tak išli hrať zápas.

Kde najlepšie môžeme vidieť stopy Božej dobroty? Príroda je veľkým dôkazom Božej lásky k nám. A práve príroda mala v srdci vdp. Brtka veľké miesto. Svoju lásku k prírode prejavoval prostredníctvom rybárstva, včelárstva i poľovníctva. Veľmi zaujímavou sa dostal k včelárstvu: „*Na pestovanie včelstva ma zláko medové víno. Moje včelárske začiatky ma od tejto lásky aj odvádzali. Zavše ma včely tak dopichali, že som nemohol ani košeľu zobliecť. Ale i keď ma včely dopichajú, stále majú moju lásku.*“

Počas jeho pôsobenia vo farnosti Lúčky ho cirkevní predstavení niekoľkokrát chceli vymenovať za dekana. No on vždy odmietol. Keď ho posledný krát požiadal pán vikár Garaj, aby prijal miesto dekana v Poprade, on mu odpovedal: „*Nehnevaj sa na mňa, ale ja neviem inakšie hovoriť a inakšie myslieť, a preto to prijať nemôžem.*“

Veľkou prednosťou vdp. Kornela Brtka bol jeho hlas. Veľmi rád spevom oslavoval Boha. Jeden z prvých krokov, ktorý vykonal v Lúčkach, bolo založenie cirkevného spevokolu. Dolnokubínskemu dekanovi dokonca slúbil, že mu v testamente poručí polovicu svojho hlasu. Roky pôsobenia vdp. Brtka na Lúčkach boli poznačené nadvládou komunizmu. Niekoľkokrát požiadal o výstavbu nového kostola vo farskej Kalamene a o výstavbu novej farskej budovy. Tieto žiadosti boli vždy zamietnuté. Podarilo sa mu však previesť aspoň malé úpravy vo farskom kostole a na farskej budove. V Lúčkach i Kalamenoch boli doplnené zvony. I keď mnoho jeho činností bolo nepochopených a roky jeho pastorácie boli poznačené pochmúrnymi časmi, predsa sa vždy snažil zachovať si veselú myseľ, a tak pozitívne ovplyvňoval aj svojich farníkov.

„*Nech sa čokoľvek s nami stane, nezabudnime, že Božia láska je vždy väčšia ako naša nevďačnosť a neláskavosť. Nad všetkými mojimi svetskými láskami strechu dáva láska k Bohu a Božia láska ku mne. Boh je láska. Vždy som sa snažil všetko konať ku väčšej cti a sláve Božej, i keď sa všetko nepodarilo. Všetko čo som dosiahol, dosiahol som len z Jeho vôle. Preto za všetky činy môjho kniazského života patrí vdaka láskyplnému Bohu. Za celý môj život, za všetko, čo mi Pán dal a dovolil vykonať treba úprimne podakovať. Deo gratias – Bohu vdaka.*“

Použitá literatúra:

Archív biskupského úradu, Spišská Kapitula: Osobný spis Kornela Brtka.

Archív rímsko-katolíckeho úradu v Lúčkach: *Historia Domus 1987*, zapísal: K. Brtka.

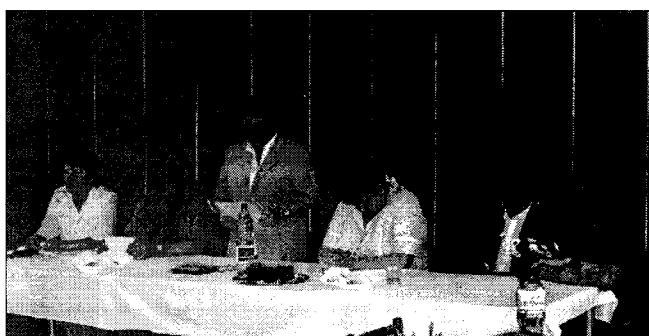
Archív rímsko-katolíckeho úradu v Lúčkach: *Historia Domus 2002*, zapísala: V. Mrvová.

BRTKO, K.: *Ulomky zo života*. Ružomberok : LEV, 1994.

Schematizmus Spišskej diecézy 2005. Spišské Podhradie: Biskupský úrad, 2005.

Mgr. Radovan Sekan

Stretnutie darcov krvi v Lúčkach

Miestny spolok SČK v Lúčkach usporiadal v mesiaci máj 2008 slávnostné stretnutie bezpríspevkových darcov krvi, ktorí darovali krv v roku 2007. Podľa informácie z HTO ÚVN v Ružomberku darovalo krv bezplatne 60 darcov. Medzi nimi boli aj darcovia, ktorí obdržali plaketu prof. MUDr. Jána Jánskeho, traja zlatú, dva striebornú a jeden bronzovú.

Pozvanie na slávnostné stretnutie prijala MUDr. Elena Hrbčová, predsedníčka ÚS SČK Liptov z Liptovského Mikuláša, PhDr. Miroslav Druska, za OÚ Lúčky a vdp. Mgr. Peter Kvasňák. Pri tejto príležitosti bola odovzdaná

zlatá plaketa prof. MUDr. J. Jánskeho Milanovi Beháňovi in memoriam, ktorú prevzala jeho manželka Vilma.

V kultúrnom programe bola prednesená báseň žiačkou ZŠ, vystúpila folklórna skupina Lúčanček, a folklórna skupina Lúčan - muži, zaspievali a zahrali pári ľudových piesní. Darcovia si v druhej debate posedeli pri malom občerstvení.

SČK MS v Lúčkach bol znova založený v novembri minulého roku. Za pol roka našej práce sme nestihli urobiť všetko, čo by sme chceli. V budúcnosti budeme pokračovať v tejto tradícii a pozveme aj ostatných darcov. O našej práci budete priebežne informovaní prostredníctvom tlače, alebo v miestnom rozhlase.

V januári 2008 sme poslali žiadosť o udelenie vyznamenania II. stupňa za obetavosť, humanitu a dobrovoľnú činnosť pre vdp. Kornela Brtka in memoriam. Vyznamenanie bol prevziať pán farár Mgr. P. Kvasňák v Galérii L. Fullu v Ružomberku. Podklady na vyznamenanie sme získali od starších členov SČK Hermíny Šimúnovej, Vilmy Flašíkovej a Márii Slimákovovej, ktorí v 60-tych a 70-tych rokoch spolupracovali s vdp. Kornelom Brtkom. Pretože bol knaz, nemohol vykonávať funkciu predsedu SČK ale bol nápomocný Červenému krízu. Získaval bezplatných darcov, navštievoval chorých a starých ľudí, usporadúval rôzne akcie ako zbieranie liečivých rastlín. Pán farár bol veľmi obetavý a celú činnosť červeného kríza riadil, aj keď už neboli vo funkcií predsedu. V čase jeho pôsobenia bolo v Lúčkach okolo 150 členov Červeného kríza.

Darcovia krví nám dávajú čo je nám na tomto svete drahé – krv, ktorá zachraňuje životy, chráni zdravie. Odvzdávajú kus svojho srdca – jeho životodarnej miazgy inému človeku na záchranu dieťaťa v chorobe, matky pri pôrode, otcovi pri havárii, starcovi, keď už nevládze niesť svoj kríž. Všetkým vám patrí naše uznanie a vďaka, že svojim konaním zmierňujete bolest' a utrpenie všetkých ľudí. **Vďaka za dar zdravia.**

Mária Ondrejková

Deň matiek, detí, otcov - deň rodiny

Máj – lásky čas, najkrajší mesiac v roku. Možno mu tieto prívlastky právom patria.

Príroda sa prebudí k životu a ukáže sa v celej svojej nádhere. Zakvitnuté kvety, stromy, lúky a tá vôňa všade navôkol. Aj tváre ľudí, zdajú sa byť rozžiarenejšie.

A práve druhá nedele v tomto mesiaci patrí matkám.

Prvé správy o „predchodeckyni“ Sviatku matiek siahajú do Anglicka v 16. storočí. Vtedy sa tomuto dňu hovorilo Materská nedela alebo Nedela matiek (Mothering Sunday) a oslavoval sa na počesť všetkých anglických matiek v období nazývanom Lent (t.j. štyridsaťdenné pôstne obdobie od Veľkej noci). V USA prvá navrhla Deň matiek v roku 1872 Julia Ward Howeová a venovala tento deň mieru. Na sklonku 19. storočia sa Anna Reeves Jarvisová z Philadelphie, matka 11 detí začala angažovať za práva matiek. Keď zomrela, pokračovala v jej začiatom úsilí jej dcéra, ktorá požadala pastora metodistickej cirkvi v meste Grafton v Západnej Virgínskej, aby vykonal zvláštnu bohoslužbu na počesť pani Jarvisovej a všetkých matiek sveta.

V roku 1907 Anna Jarvisová (zomrela v r. 1948 bez peňazí a úplne opustená v starobincu) zahájila kampaň za ustanovenie Dňa matiek ako národný sviatok. Dočkala sa ho v roku 1911. V roku 1914 Americký prezident Woodrow Wilson vyhlásil Deň matiek oficiálne za národný sviatok - Deň verejného vyjadrenia lásky a úcty k matkám. Druhú májovú nedelu matky nepracovali, nevarili, neupratovali. Všetko zariadili deti, dospelí posielali matkám pozdravy a blahoželania. Občania USA sa ozdobovali kvetom – bieleym, ten kto matku už nemal a červenou tí ostatní. Nápad oslavu Dňa matiek do Československa prišiel okolo roku 1918, keď krajinu navštevovalo veľa ľudí z USA, medzi nimi i sociálne pracovníčky. Ideu

šírila Čs. ochrana matiek a detí, Červený kríž, Sokol, Orol, katolícke spolky i niektoré ženské komisie pri politických stranach. Najviac sa o oslavu Dňa matiek v bývalom Československu zaslúžila Alica Masaryková. Niet sa čo čudovať, pretože jej otec T. G. Masaryk na svoju matku spomínal takto: "Matka na mňa mala väčší vplyv než otec... Matka bola chytrá a múdra... Matka bola zbožná. Rada chodila do kostola, ale nemala na to čas, pretože musela drieť pre rodinu..."

V komunistickom Československu a ostatných proruských krajinách boli oslavy Dňa matiek nahradené oslavami Medzinárodného dňa žien. Len v niektorých rodinách sa tradícia májovej nedele udržiavala na vzdvory oficiálnym nariadeniam vládnucej ideológie. Slobodne sme sa k oslavovaniu Dňa matiek vrátili až po roku 1989.

1. jún, v mnohých krajinách sveta, patrí sviatku detí (Medzinárodný deň detí, skr. MDD).

Na Slovensku (a v niektorých ďalších krajinách bývalého sovietskeho bloku) sa slávi od roku 1952. Myšlienka Medzinárodného dňa detí vznikla sa na Svetovej konferencii pre blaho detí (*World Conference for the Wellbeing of Children*) v Ženeve, v Švajčiarsku v roku 1925. Na tejto konferencii zástupcovia 54 krajín schválili deklaráciu, ktorá sa zaoberala chudobou, detskou prácou, vzdelením a inými otázkami týkajúcimi sa detí na celom svete. Po konferencii viaceri vlád zaviedlo v svojich krajinách takýto deň, s cieľom urobiť deťom radosť a zároveň poukázať na problémy týkajúce sa detí vo svete. Nie je úplne jasné, prečo práve 1. jún bol vybraný ako MDD. Avšak tento dátum je na svete najobľúbenejší, oslavuje sa vo viac ako 21 krajinách. Prvý jún sa uchytil obzvlášť v komunistických krajinách, kvôli čomu vznikla mylná domnenka, že MDD bol komunistický vynález. Avšak Deň detí sa

napríklad v USA oslavoval prvýkrát už v roku 1925, a to v San Francis- cu.

Tretia júnová nedela patrí každoročne Dňu otcov.

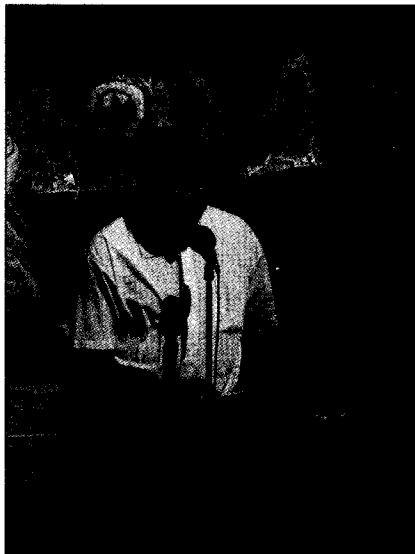
Existuje niekoľko verzí o tom, kde a kto po prvý raz slávil tento sviatok. Jedna z nich hovorí, že to bolo v roku 1910 v Spokane, v štáte Washington v USA. Iniciátorou myšlienky bola Sonora Smart Doddová, ktorú vychoval po matkinej smrti sám otec - Henry Jackson Smart. Bol veteránom občianskej vojny a po smrti svojej mladej ženy sám vychoval šest detí. Nahradil im lásku oboch rodičov a bol príkladom obetavosti a starostlivosti. Tento muž sa narodil práve v júni a preto sa jeho dcéra rozhodla mu zasvätiť prvý Deň otcov. V tento deň sa konala zvláštna omša, ktorá bola venovaná otcom. Od tých čias sa tretia júnová nedela slávila ako Deň otcov v štáte Washington a neskôr aj v ďalších štátoch USA. V roku 1924 prezident Calvin Coolidge vyhlásil tretiu júnovú nedelu za Deň otcov s cieľom upevniť vzťahy medzi otcami a deťmi a vplývať na otcov, aby si pripomíinali svoje povinnosti.

Sviatok matiek, detí a sviatok otcov sa spája s dňom rodiny. „Boh ustanovil rodinu ako základ“...slová Biblie. Rodina, slovo, ktoré v mnohých z nás vyvoláva pocit lásky, pokoja, pohody, pocit istoty, miesto, kde sa radi vraciame a ktoré si navždy uchováme v našich srdciach.

Poprajme všetkým matkám, všetkým otcom, aby spolu dokázali vytvoriť rodinu, v ktorej bude vládnutť láska a harmónia. Nech deti, ktoré z týchto rodín raz vyletia a vydajú sa svojou cestou, majú na svoju rodinu tie najkrajšie spomienky, a nech na svojich rodičov vždy s úctou a láskou spomínajú.

Jana Milanová (čerpané z internetu)

Deň rodiny v našej obci

Oslava Dňa matiek sa už tradične v našej obci uskutočňuje v sále obecného úradu. Tento rok bola táto oslava spojená s dňom rodiny. Obecný úrad Lúčky v spolupráci s členmi kultúrnej komisie pripravil trochu netradičnú oslavu tohto sviatku a to v amfiteátri Markuška dňa 1.6.2008. V programe sa predstavili žiaci materskej školy, základnej školy, Folklórna skupina Lúčan a detský súbor Lúčanček. Prekvapením tohto popoludnia bolo vystúpenie countryovej hudobnej skupiny Kredens. Pre rodiny bolo pripravené sladké občerstvenie. Tejto akcii prialo aj slnečné počasie, takže dúfame, že všetci ktorí toto popoludnie strávili v Markuške neľutovali a odniesli si pekné spomienky.

Beáta Salvová

Lúčan na Morave

Folklórnej skupine Lúčan sa už po druhýkrát podarilo vystúpiť so svojím programom za hranicami Slovenska. Prijali sme pozvanie účinkovať na slávnosti „Stretnutie rodákov“ v obci Úvalno vzdialenej tri kilometre od mesta Krnov. Zájazd sa uskutočnil v dňoch 16. – 18. mája 2008 a zúčastnilo sa ho 21 členov skupiny.

Naši hostitelia nás veľmi srdečne privítali, prihovoril sa nám starosta obce a spoločne sme si posedeli pri bohatu prestretom stole. Ondrej Nička, ktorý sa prihovoril za nás, Lúčanov, odovzdal starostovi Úvalna darček s venovaním (maľovaný obraz Lúčok od Jozefa Dudu). Ešte v ten deň sme mali možnosť obdivovať široké okolie tohto malebného kraja z 30 metrov vysokej skalnej veže – rozhľadne. Na druhý deň sme v nedalekom mestečku Bruntál pod Jeseníkmi spolu s Ing. Velnom, naším sprievodcom, navštívili rytiersky zámok. Popoludní nás čakalo vystúpenie na slávnosti v Dome kultúry v Úvalne. Plná sála divákov ocenila folklórne pásmo dlhotrvajúcim búrlivým potleskom a slovami uznania. Slávnosť pokračovala tanecou zábavou do neskorých večerných hodín. Prestávky spríjemňoval tanecový súbor zo slnečného Grécka. Účinkovanie s našim programom sme zavŕšili na tretí deň v kultúrnom dome mládeže v meste Krnov. Zlé počasie, ale tiež nedostatočná propagácia sa sice postarali o malú účasť divákov, no aj napriek tomu bolo vystúpenie veľmi úspešné. Po rozlúčke s priateľmi sme odchádzali s príjemnými pocitmi, milými zážitkami a spomienkami. Utvrdili sme sa v presvedčení, že naša skupina Lúčan má dobrú úroveň a je schopná šíriť ľudové umenie nielen doma, ale aj v zahraničí. Všetkým členom skupiny patrí poďakovanie za vzornú reprezentáciu našej obce. Želám veľa ďalších úspechov!

Jozef Duda

Ľudové zvyky a tradície

Chodenie s cundrou...

slaninu, vajcia, peniaze. Z utržených naturálií si navarili halušiek a z peňazí vystrojili zábavu.

Neodmysliteľnou súčasťou fašiangov v Lúčkach bolo „**chodenie s cundrou**“. Na uskutočnení tohto zvyku sa podieľala **skupina mládencov – regrútov**. Cundru tvorili tieto postavy: cigánka, cigán, mäsiar, medved, mládenec a čert. Mäsiar mal na pleci palicu ako ražeň, na ktorý nastrkoval slaninu z jednotlivých domov, kadiaľ prešla cundra. Cigán hral na husličkách, mládenec chodil s krpkou pálenky a núkal ſou ľudí, častoval ich. Cundra prešla celou dedinou. Zastavovala sa pri domoch, pričom bola sprevádzaná rozličnými žartami a prekáračkami. Bola to tiež príležitosť na povykrúcanie dievok, ale aj žien v tanci. Komický účinok dosahovali tým, že mali naopak oblečený kožuch, široké nohavice, začiernené tváre, za cigánku bol oblečený mládenec. Ľudia im dávali

Máj, máj, máj, zelený...

Stavanie májov sa tradične robilo v noci z 30. apríla na 1. mája. Máj postavený pred domom dievky bol **prejavom a vyznaním lásky**. Výška žrde, na ktorej boli pripévané papierové stuhy, bola nielen dôkazom lásky, ale aj sily, obratnosti a schopnosti mládenca. Ten si musel dávať pozor, aby mu niekto máj neodpílil a neukradol. Stavanie májov sprevádzala muzika so spevom. Dievky, ktorým mládenci postavili máj, museli staviteľov počastovať, niekedy zaň aj zaplatili.

Majáles – Juniáles, alebo radšej nič

Združenie rodičov a priateľov školy usporiadalo dňa 7.6.2008 tradičný Juniáles, ktorý sa konal v amfiteátri Markuška. Do tanca hrala hudba Eminems. Prípravy začali už o desiatej hodine dopoludnia. Pre všetky deti a ostatných návštěvníkov bolo pripravené občerstvenie (klobásky, malinovky, sladkosti a iné).

Nás, organizátorov, však čakalo nemilé prekvapenie (ostatne, ako už tradične za posledné roky). Účasť bola „neskutočná“ - približne 20 detí, 6 dospelých. Nehovoriac o tom, že polovica bola z blízkeho okolia Markušky. Kladiem si otázky (a nielen ja): „Kde boli

ostatné deti? Čo robili doma? A Vy, rodičia? Prečo ste neposlali svoje deti na Juniáles? Ved' predovšetkým Vy ste najväčší kritici. Neraz si práve od Vás organizátori musia vypočuť „múdre“ reči o tom, čo všetko sa malo urobiť, čo sa urobilo zle, prečo nebýva program (mimochodom, ja sa pýtam: „A pre koho?!“)... až nakoniec zostane človek v nemom úžase, aké je to vlastne všetko jednoduché. Ale nech sa páči! Každý má možnosť prísť a vyskúšať si to. Všetci, ktorí majú skúsenosti s organizovaním akcií, vedia, o čom hovorím. Hlavne keď ste vydaný na milosť a nemilosť

počasia. Celý deň strávite prípravou (ako tajne dúfate) úspešného podujatia. A výsledok? Zostane len obyčajný trpký pocit a absolútna nechuť ešte niekedy niečo robiť. Radšej sa aj my jedného dňa vydáme v šlapajách dnešnej doby a strávime ho pri svojich koníčkoch alebo ho venujeme len svojej rodine, svojim deťom. No nech sa potom nikto nečuduje, keď sa už viac nebudú organizovať žiadne akcie pre deti a dospelých, nijaký Majáles – Juniáles. Je len na

kompetentných, aké stanovisko zaujmú k tomuto nezáujmu Vás a Vašich detí.

Nám všetkým nakoniec zostanú (vlastne už len zostali) spomienky na to, ako to bolo pred rokmi. Akou veľkou udalosťou bol Majáles, či Juniáles pre celú obec, pre deti v škole a, samozrejme, aj pre učiteľov (ktorí tiež neprišli). A úprimne si priznajme, že sa nás už dnes chytá nostalgia a vlastne nám je za tým (ako sa zdá) nenávratným smutno. Ale čia to je chyba?

Jana Milanová

Kultúrna komisia pri Obecnom úrade Lúčky vyhlasuje súťaž o Najkrajšie priedomie. Súťaž bude prebiehať v letných mesiacoch. Vyhodnotenie prebehne v septembri a tí, ktorí si dajú najviac záležať na úprave svojich príbytkov, budú ocenení. Tešíme sa na rôznofarebnosť vašich priedomí, ktoré ovlažia našu dušu a potešia oko.

Olga Hlbočanová

Obec Lúčky, Liptovské liečebné kúpele, a.s. Lúčky
a Liptovské osvetové stredisko Liptovský Mikuláš
Vás pozývajú na

12. ROČNÍK DOLNOLIPTOVSKÝCH FOLKLÓRNYCH SLÁVNOSTÍ POD CHOČOM

ktoré sa uskutočnia v dňoch 25. - 27. júla 2008
v amfiteátri Markuška

Sprievodné programy budú prebiehať v centre obce.

Viete, že...

V stredoveku bol futbal surovou hrou „kto z koho“, navyše s neobmedzeným počtom hráčov. Hralo sa podľa vlastných pravidiel. Až univerzita v Cambridge, v roku 1863 vydala pravidlá hry s 11 hráčmi na každej strane. Prvé finále Pohára futbalového zväzu sa konalo v roku 1872 v Londýne, počas ktorého Wanderers porazili Royal Engineers 1:0. Dnes je futbal najpopulárnejší kolektívny šport tejto planéty. Organizačiu FIFA, ktorá ho riadi, v roku 1904 zakladalo len sedem krajín, a dnes je jej členmi vyše 200 štátov z celého sveta.

- Objavujeme svet -

Zelená je tráva, futbal to je hra...

Začiatok roku sme prežívali v priestoroch telocvične ako poctivo sa pripravujúci futbalisti s vervou sa na jar pustiac do boja o lepšie umiestnenie v tabuľke. Pod vedením Petra Fulu sa formujú nielen dospelí v spolupráci s dorastom, ale i najmenší futbalisti pobehujúci pištiac po palubovke. Mám pocit, že tátó chvályhodná počiatočná Petrova aktivity začína mať kladnú odzvu a príaznivý účinok na mladého futbal celkom. Len aby sme za párok stíhali odháňať agentov, ktorí nám prídu „lanáriť“ našich odchovancov do zahraničných veľkoklubov. Bez akýchkoľvek emócií môžeme konštatovať, že sa Lúčky maličkými krokmí opäť vracajú k futbalu. Je jedno pravidlo: „Ak padneš na dno, hlbšie už nemôžeš, a tak musíš ísiť len hore.“ To dno sa nám, z môjho pohľadu, už podarilo dosiahnuť. Teraz je čas začať plávať nahor. Dôkazom úspešného odrazenia od pomyselného dna bola i tohoročná marcová členská schôdza, na ktorej sa po troch rokoch zúčastnilo viac ako 8 členov, presnejšie 36. Konečne sme mohli zvoliť výbor ŠK Lúčky, ktorý bude mať viac ako dvoch či troch členov. Po informáciách o výsledkoch a stave mužstiev v podaní Petra Fulu a Ivana Matulu prišla na rad samotná voľba výboru.

V tajnom hlasovaní bol zvolený sedemčlenný výbor s dvomi náhradníkmi. V diskusii, ktorá prebiehala v skupinkách, sme navzájom konzultovali svoje pripomienky a názory. Po úspešnom ukončení schôdze prvýkrát zasadol nový výbor a spomedzi seba si zvolil:

Predsedu: Jana Plávku

Manažéra: Petera Fulu

Pokladníka: Branislava Bobčeka

Vedúčich mužstva: Branislava Hlbočana, Ladislava Šavrnochá

Vedúceho dorastu: Jana Grieša (nie je člen výboru)

Vedúceho žiakov: Branislava Hrbčeka

Hospodára: Júliusa Drusku

Kontrolórov: Erika Čellára, Oldřicha Opatřila

A prišla jarná sezóna. Výsledky ako v mužstve, tak v doraste i pri našich maličkých sa striedali, ale nedá mi, aby som nepodotkol, že len slepý nevidí, ako sa zlepšujú. A verím, že sa budú zlepšovať aj ďalej. Ale pocit tepla pri srdci a radosť v duši musí mať človek už len z toho, že sa v lúčanskom futbale konečne začalo pracovať a to iba vďaka tomu, že záujem vlastný pár jednotlivcom, nadchol viacerých, ktorým sa prestal páčiť úpadok toho, čo tak „pracne“ tolké roky budovali a v čom sú uchované ich spomienky – vo futbale. Ak chce človek v dnešných podmienkach niečo dosiahnuť, nesmie a ani nemôže zostať sám. Musí sa naučiť venovať kus seba i svojho času pre dobrú vec, akou, myslím, šport určite je. A dobrý kolektív dokáže veci, o akých sa závistlivcom a ohováračom ani nesnívalo! Rozsah prác, ktoré sa začali pri obnove fungovania klubu a jeho členov, sa ani nedá rozpisovať, pretože by tieto noviny nepísali o ničom inom.

No len tak v krátkosti spomeniem sfunkčnenie počítača na písanie zápisov, zháňanie sponzorov (mimochodom, veľmi náročná činnosť)

- sponzori budú mať svoje tabule na ihrisku a spropagovaní budú v budúcom číslе a na letákoch pri každej činnosti ŠK), sfunkčnenie reproduktorov a audia, obnova kuchynky, zavlažovanie, ktoré sme si spojazdnili sami (teda výbor a hráči). Pri zapojení vodovodných prípojok nám výdatne pomohol Peter Milan. Nedá mi nepochváliť nového predsedu za odhadanie, s akým sa pustil do týchto náročných aktivít, do organizovania prác na našom krásnom ihrisku a do futbalu celkom. No musíme si priznať, že ak sa má dostaviť úspech a pocit, že sme niečo dokázali, k určitým veciam nás treba dokopáť (a tým nemyslím hráčov na ihrisku). Čaká nás nesmierne množstvo práce, ale ak sa budeme držať hesla nášho nezabudnuteľného fanúšika „naplno a postupne pridávať, karamba“, uvidíme kus kvality tak v hre, ako aj na najkrajšie položenom ihrisku v prírode – na Lúčkach.

Čo dodať na záver? Bol som pri tom, keď lúčanský futbal pomaly klesal na dno. Som rád, že napriek tomu som u pára ľudí nestratil dôveru a môžem byť v aktívnom kruhu pri jeho pomalom vyplávaní, byť ná pomocný na obnovu toho, kam lúčanský futbal nepochybne patrí – stále vyššie morálne, duchovne, no hlavne herne a kolektívne). Dovolil som si navrhnúť na novú cestu lúčanského futbalu vlajku vo farbách klubu a hlavnej prezývky haváčki (psa).

Sportu zdar a futbalu zvlášť!

Branislav Hrbček

Predstavujeme Vám dve nové logá, logo futbalistov a logo DHZ Lúčky. Odteraz sa s nimi budete stretávať na futbalových a hasičských podujatiach, rôznych tlačivách, plagátoch, vstupenkách a pod... Grafiku vyhotobil Branislav Hrbček, ktorý v sebe nezaprie tvorivého ducha a značný talent.

